

ikke ville gaa med til dette Forslag. Den ærede Ordfører udtalte ganske vist, at han ikke havde noget mod, at disse Folk spiste Smør i Stedet for Margarine. Der er bare det mærkelige, at han ikke vil gaa med til at give en Bevilling. Den Kærlighed, der vises over for disse Folk, kan være meget smukt i sit Væsen; men den giver sig ikke Udslag i, at man vil bringe Ofre, saa at de kunne faa deres Dnsfte opfyldt. Det forekommer mig, at det maa være smerteligt for vore Agravere at se paa, at Margarinen saaledes fortrænger vort eget Produkt, Smørret. Jeg synes, at der her er en Vejlighed for hele Agravarbejgsellen til at gaa i Brechen og slaa et Slag for, at vort gode Smør maa komme ind paa denne Plads. Jeg har, som sagt, tilladt mig at støtte det højtærede Ministerium i dets Fordring om at faa bevilget et Beløb af 7,975 Kr. 92 Øre, og jeg vil anbefale det høje Ting at stemme for denne Endring.

Alberti: Den højtærede Justitsminister har under Nr. 181 stillet Forslag om en Bevilling paa 7,000 Kr. til Udgivelse af et samlet Sagregister til Lovtidenden for Aarene 1871—96. Det er et Forslag, som det glæder mig meget at se fremsat, som jeg kun har kunnet tiltræde, og som jeg vil anbefale, saa meget jeg formaar, til det høje Tings Medlemmer. Det kan være meget godt at vente til Aarhundredets Udgang med et saadant Register, men det betyder dog, at alle, som have Brug for det og føle Savnet deraf, ville have at vente 4 Aar. Det er jo ikke blot Jurister, der benytte denne nyttige Samling, men ogsaa mange andre, deriblandt sikkert mange kommunale Autoriteter, og jeg vil derfor, da det hele kun drejer sig om 7,000 Kr., og da Udgiften jo ikke vil komme igen før efter andre 25 Aars Forløb, haabe, at det høje Ting vil bevilge denne virkelige Bagatel. Med det samme jeg taler om Lovtidenden, tør jeg maaste med den højtærede fungerende Formands Tilladelse berøre et Punkt vedrørende den dermed i Forbindelse staaende Ministerialtidende. Der klages fra alle Sider om, at de Meddelelser, der findes i Ministerialtidenden, for saa vidt Kultusministeriet angaar, ere meget mere sparsomme end for de andre Ministeriers Bedkommende. Nu ved jeg vel, at den højtærede Justitsminister ikke direkte kan afgøre dette Spørgsmaal, men da Ministerialtidenden sorterer under ham, antager jeg, at det er rigtigt at henlede hans Opmærksomhed derpaa, for at han eventuelt, hvis det viser sig rigtigt, hvad jeg anfører, ved Forhandlinger med den højtærede Kultusminister kunde faa Forandrin-

ger til Veje i dette Forhold. Navnlig vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa at undersøge, om Grundene til den stiftmoderlige Behandling af Ministerialtidenden fra Kultusministeriets Side ere officielle, eller om det er af mere private Grunde, at denne Behandling finder Sted. — Med det samme jeg har Ordet, kan jeg dog ikke undlade at sige lidt om det, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Det ærede Medlem udtalte, at Forslaget under Nr. 48 drejede sig om, hvorvidt man paa Viborg Sindsygeanstalt skulde spise Margarine eller Smør. Det ærede Medlem tager ganske fejl, som for øvrigt den højtærede Ordfører allerede har oplyst. Det er slet ikke det, Spørgsmaalet drejer sig om. Alle i Udvalget ere enige om, at de skulle spise Smør, men det drejer sig om, hvorvidt det er nødvendigt at bevilge et Pengebeløb i den Anledning eller ikke, idet vi andre i Udvalget have den sikkert ganske begrundede Mening, at der i de Penge, der allerede ere bevilgede til Bespisning paa Sindsygeanstalten, er Penge til Smør og derfor, inden vi forhøje Summen, ønske at faa fuld Klarhed over, hvortil de Penge, der egentlig skulde være til Smør, nu blive anvendte og ere blevne anvendte i en Række Aar. Det ærede Medlem vil saaledes ikke med fuld Sandhed eller overhovedet med Sandhed kunne rose sig af at være den eneste, der holder paa det gode danske Smør. For øvrigt vil jeg notere, at hos os er en meget glædelig Fremgang i de Anskuelser, som repræsenteres af det Parti, det ærede Medlem hører til. Jeg mindes nemlig for en Del Aar siden, da den store Smørkrig grasserede, at have læst i Bladet „Social-Demokraten“ en Artikel, hvori det med stor Udsjællighed og Grundighed blev paavist, at Kunstsmørret egentlig var det naturlige og Natursmørret det kunstige. Det glæder mig, at det ærede Medlem og hans Partifæller nu synes at være komne bort fra denne Anskuelse.

Lohmann: Som Repræsentant for Middelfart kan jeg ikke undlade at udtale en Beklagelse af, at det samlede Finansudvalg har stillet Endringsforslag Nr. 178, som gaar ud paa at nægte 21,500 Kr. til en Forbindelsesvej mellem Middelfart Købstad og den derved liggende Sindsygeanstalt. Forslaget om denne Bevilling kom jo frem i Fjor ved tredje Behandling. Det blev da stillet af den daværende Justitsminister, og den nuværende højtærede Justitsminister har altsaa optaget dette Forslag fra sin Formand. Jeg maa tilstaa, at Nægtelsen af dette Beløb